

De lokroep van het leven

(Lucie Wendelaer)

Toneelspel in drie bedrijven

door

R. FEENSTRA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE LOKROEP VAN HET LEVEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **R. VEENSTRA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

DRAMATIS PERSONAE

JUSTUS WENDELAER, een verarmde hereboer.

CÉCILE, zijn vrouw.

LUCIE, hun dochter.

RIEMER, hun zoon.

WANDA, een rijke boeredochter.

MIEN, huishoudster bij de Wendelaers.

RUURD ROMKES, de zoon van de pottenschipper.

WILLEM KANTERS, student.

LEVI, een veekoopman van het oude volk.

LEVI VELLEMAN Jr., zijn neef.

EEN DUITSE FELDWEBEL (*dubbelrol van Riemer.*)

Het gehele gebeuren speelt zich af in de tuinkamer van de Wendelaers.

DECOR :

Het toneel stelt voor de tuinkamer van de Wendelaers. Zonnige voorjaars tuin. Aristocratisch interieur. De tuindeuren in het midden staan wijd open. Rechts vóór is de kamerdeur. Links vóór bij de haard een praathoek. Driezitsbank en twee fauteuils, ronde lage tafel. Achter de bank een hoge, smalle tafel met een of twee lampen. Rechts achter de eethoek. Vaste bank met smalle, langwerpige tafel en een moderne zitstoel. Het geheel getuigt zowel van goede smaak, als van vergane glorie. Veel prullaria, veel boeken en tijdschriften en wandversiering; een en ander naar keuze van de regie.

PERSOONSBESCHRIJVING:

JUSTUS WENDELAER: ± 52 jaar. Au fond een goeie kerel, maar slap en gedesillusioneerd. Schulden. Drinkt zwaar, om het heden te ontvluchten.

CÉCILE: ± 45 jaar. Klein, hooghartig.

LUCIE WENDELAER: 18 jaar. Donker, knap, elegant. Zakelijk intelligent. Scarlett O'Hara type. Agressief en voortdurend op haar hoede.

RIEMER WENDELAER: 22 jaar. Niet onknap. Goedig. maar dom. In alles het tegengestelde van zijn jongere zus.

WANDA: 18 jaar Niet knap, maar rijk. Dure kleren die haar niet staan.

Dom, maar slim.

MIEN: ± 60 jaar. Een bijdehande Ka, zeer aan de familie gehecht, bezig.

RUURD ROMKES: 22 jaar. Een dare-devil. Vanwege zijn afkomst niet in tel. Maar men kan hem moeilijk over het hoofd zien. Hij hoeft niet knap te zijn, want zijn afwijzende houding prikkelt de meisjes.

WILLEM KANTERS: 22 jaar. Rijkeluiszoontje. Intellectuele twijfelaar. Goedig, maar op kritieke momenten besluiteloos. Mag gerust „een mooie jongen" zijn.

LEVI: 60 jaar. Klein van stuk. Wijs en leep. De eeuwige underdog die toch ergens aan de touwtjes trekt.

JUSTUS= JUS
CÉCILE= CEC
LUCIE= LUC
RIEMER= RIE
WANDA= WAN
RUURD= RUU
WILLEM= WIL
LEVI= LEV
FELDWEBER= FEL

Zij worden in de tekst zo aangeduid

EERSTE BEDRIJF

Het eerste bedrijf bestaat uit 2 taferelen.

TAFEREEL I: *De middag van 9 mei 1940.*

TAFEREEL II: *De nacht van 10 mei 1940.*

TAFEREEL I.

Een middag in mei 1940. Het is mooi zonnig weer. De tuindeuren staan wijd open, een bonte bloementuin is zichtbaar. Binnen heerst rust. Justus ligt op de bank bij de haard en doet een dutje. Op het tafeltje staat een half volle fles, daar naast een glas. Dan wordt er getikt. Als er geen antwoord komt, opent Mien de deur rechts. Voorzichtig. Als zij Justus ziet liggen, verontwaardigd:)

MIEN: Oh! Is het weer zo ver?..... Meneer! *(geen antwoord. Iets luider)* Meneer!!

JUS *(wakker wordend)*: Hè? Wat? *(gaat rechtop zitten)* Wat is er nou weer? Kan een man dan niet eens meer rustig een middagdutje doen?

MIEN: Er is iemand voor U.

JUS: Ik had je toch gezegd, dat ik voor niemand te spreken ben.

MIEN: Het is belangrijk. Heel belangrijk zelfs. Om zo te zeggen: een kwestie van leven of dood.

JUS *(ongelovig)*: Hè?

MIEN: Ik bedoel: financieel gesproken.

JUS: Wat weet jij van mijn financiën?

MIEN: Alleen dit, dat Levi er iets mee te maken heeft.

JUS *(geschrokken)*: Levi?

MIEN: Levi vraagt ballet.

JUS: Het is niet ballet, maar belet. Dat zeg ik je nu voor de zoveelste maal.

MIEN: En voor de zoveelste maal staat Levi op de stoep, of het nu ballet is of ballet!

JUS: Laat binnenkomen!

MIEN: U hoeft niet zo tegen me te blaffen! *(gaat af. (Jus haalt hand door zijn haar. Hij is kennelijk ontstemd, want hij is angstig. Mien komt terug met Levi, die een en al sluwe welwillendheid is)*

LEVI *(glimlachend en handenwrijvend)*: Wel wel, meneer Wendelaer, een dutje doen? Zo midden op de dag terwijl iedereen hard loopt te sappelen? *(Mien gnuift)*

JUS: Je kunt wel gaan, Mien.

MIEN (*verontwaardigd*): Oh! (*gaat af*)

LEVI (*ziet haar na, glimlacht*): Geen gemakkelijke.

JUS (*haalt schouders op*): Ze is hier al meer dan veertig jaar. Ze diende al onder mijn vader, toen ik nog een joch was. Mien is onmisbaar. Wie zou hier anders de huishouding moeten doen? Mijn vrouw?...

LEVI (*sluw glimlachend*): Misschien meneer Wendelaer zelf. Die schijnt toch niets te doen te hebben. Drinkt liever een borreltje, zie ik. Wel wel!

JUS: Ja, mag ik asjeblieft, in m'n eigen huis?!

LEVI: Zeg dat maar niet te luid, m'n eigen huis. De hypotheekbank mocht het eens horen. Of de boerenleenbank. Of ik!

JUS: Je weet, Levi, dat het me niet schikt je terug te betalen.

LEVI: Wie praat er van terugbetalen? Ben ik hier gekomen om te manen? Nee, meneer Wendelaer. Mag ik gaan zitten?

JUS: Doe wat je niet laten kan. (*schenkt zich opnieuw in*)

LEVI: Heb u angst?

JUS: Angst? Waarom?

LEVI: Dat u zo drinkt.

JUS (*lacht kort*): Angst? Bemoei je met je eigen zaken!

LEVI: Dat heb ik altijd gedaan, me met m'n eigen zaken bemoeien. Daardoor heeft de schlemiel Levi zich op kunnen werken. Daardoor is Levi in staat geweest meneer Wendelaer het vorig jaar 40 mille te lenen. Maar meneer Wendelaer bemoeit zich niet met z'n eigen zaak. Meneer Wendelaer laat z'n landerijen verwaarlozen. Meneer Wendelaer doet een dutje met de fles binnen handbereik.

JUS (*klein*): Ach, Levi, jij weet niet alles.

LEVI: Ben u ongeneeslijk ziek?

JUS: Ben je gek! Hoe haal je het in je hoofd? Maar mijn vrouw... zij ruïneert me.

LEVI: Dat zeggen ze allemaal, die drinken. Drank kost meer dan een vrouw. Drank kost je energie.

JUS: Jij begrijpt er niks van. Jij kent mijn vrouw niet.

LEVI: Ik niet kennen. Ach kom! Levi kent iedere vrouw op het eerste gezicht. Anders was Levi nooit de Levi geworden die hij nu is.

JUS: Mijn vrouw is een mooie vrouw, daar niet van...

LEVI: Ze heeft u tenminste een zoon en een schoonheid van een dochter geschonken. U mag haar wel dankbaar zijn.

JUS: Maar ze heeft het te hoog in haar bol. Ze leeft nog jaren terug, toen het grootgrondbezit nog goud opbracht...

LEVI: En het goud met handenvol werd uitgegeven voor pleziertjes en mooie garderobes, vertel mij wat!

JUS: Maar tegenwoordig moet er geld bij, Levi. Crisis, malaise...

LEVI: Ik weet het. We zitten er midden in. Een duppie moet met centen bij mekaar verdiend worden. Niks meer an, an de negotie. Maar wie een kwartje uitgeeft, terwijl ie maar een duppie verdient, gaat er zelf an.

JUS: Dat is het 'm juist. Zo is mijn vrouw.

LEVI: Ik zou het wel weten.

JUS: Ach... wat weet jij van mensen van onze stand. Maar er is toch niet meer tegen op te werken. Wat zal ik me dan druk maken. (*drinkt*)

LEVI: Drinken, en nog verder zakken.

JUS (*zet glas neer*): Ach... alles komt wel weer terecht. Jouw geld zit veilig. Waar bemoei jij je eigenlijk mee?

LEVI: Zo is het. Levi is Levi maar. Een vee-koopman, een jodeman. Waar bemoeit ie zich mee? De voordeur blijft voor Levi gesloten. Maar er zijn heel wat hereboeren, die hem graag door de achterdeur binnenlaten. Wat u, meneer Wendelaer?

JUS: Als er eerst maar eens een andere tijd aanbreekt...

LEVI: En die breekt aan.

JUS: Zou je denken?

LEVI: De oorlog.

JUS: Quatsch. De mensen roepen al jarenlang dat er oorlog komt, maar niemand gelooft erin. Ja, die Duitsers zullen daar even gek zijn, om iemand in het Westen aan te vallen, dan krijgen ze de hele wereld tegen zich.

LEVI: De hele wereld, die geen wapen bezit. Hebt u zondag Hitler nog gehoord? Honderd tausend milli6nen kan6nen.

JUS: Blaffende honden bijten niet.

LEVI: Maar intussen wordt mijn geslacht daarginder de kop afgebeten. En let op mijn woorden: vandaag of morgen bijten ze ons hier ook de kop af. En wat begint Levi dan?

JUS: Maar jij gelooft toch al die nonsens niet, die ze schrijven over de joden in Duitsland?

LEVI: Ik geloof alles.

JUS: Overdrijving, Levi. We leven toch in de twintigste eeuw?

LEVI: Mijn geloofsgenoten die uit Duitsland zijn gevlucht, spreken een andere taal, meneer Wendelaer. Die spreken van mishandeling, van rechteloosheid, van kampen.

JUS: Ik kan het niet geloven.

LEVI: Jammer.

JUS: Waarom?

LEVI: Ik ben hier gekomen om uw hulp in te roepen.

JUS: Mijn hulp? Ik begrijp niet wat je bedoelt.

LEVI: Als de Duitsers hier straks binnen vallen...

JUS: Man, je ijlt. De Duitsers vallen hier niet binnen. En wat dan nog? Verwacht je dat ze ons één voor één tegen de muur zullen zetten?

LEVI: Als ze hier binnen vallen, ben ik als jood vogelvrij.

JUS: Neem van mij nu maar aan, dat het zo'n vaart niet zal lopen.

LEVI: Meneer Wendelaer, ik ben geworden wat ik ben door steeds drie maanden vooruit te denken. En dat doe ik nu ook.

JUS: Ik begrijp alleen niet hoe ik je zou kunnen helpen.

LEVI: U kunt mijn leven redden door mij, als het zo ver is, onderdak te verschaffen. Door mij te verbergen.

JUS: Jou verbergen? En je zaak dan!

LEVI: Ik zing het wel uit, al duurt de oorlog jaren.

JUS: Maar als ze jou moeten hebben, en ze vinden je niet, dan nemen ze toch je geld. Dan wordt je bankrekening toch geplunderd.

LEVI: Dat kan niet meer. Ik neem alles mee in een klein koffertje. M'n geld, m'n geldswaardige papieren.

JUS: En moet ik dat koffertje ook voor je verbergen?

LEVI: Nee, dat bewaar ik zelf. Als u maar zorgt voor een plek waar niemand me kan vinden. (*Justus staat op en begint te ijsberen*). Doet u het, meneer Wendelaer?

JUS: Wat voor risico's brengt dit voor mij mee!

LEVI: Als ze mij vinden, draait u er ook achter, zo gaat dat nu al in Duitsland.

JUS: Prettig vooruitzicht. En waarom zou ik je helpen!

LEVI: Ik heb u 'het vorig jaar geholpen aan 40 mille.

JUS: Ik ruik chantage, Levi. Jij hebt dit in je hoofd: als Wendelaar nee zegt, vraag ik op staande voet m'n geld terug, want dat is je goed recht.

LEVI: Zeg liever dat de ene dienst de andere waard is. Dat klinkt beschaafder.

JUS: Ik zeg niet ja en ik zeg niet nee. Maar ALS ik je help, help ik je uit menslievendheid, niet omdat ik bang van je ben, Levi Velleman. Als er één-tiende waar is van alles wat ze over de joden schrijven, zal ik je helpen. Maar ik beloof nog niks Ik wil er eerst eens rustig over nadenken en es horen hoe mijn vrouw er tegenover staat.

LEVI: Oi-oi-oi! Dan is Levi Velleman aan de joden overgeleverd! Hè, wat smoes ik nou weer?

JUS: Als wij je verbergen, moet je toch te eten hebben? En daar kan ik m'n vrouw toch niet buiten laten! En bovendien zal ik hier in huis uitmaken wie ik wel en niet zal inlichten, Levi Velleman. (*Levi heft berustend de handen*) En nu praten we er verder niet over. Ik beloof je: ik zal er over nadenken of ik voor jouw plezier m'n nek zal wagen. Ofschoon ik niet geloven kan, dat er ooit oorlog komt.

LEVI: Maar de kranten staan er vol van.

JUS: Och de kranten. Leesvoer voor de domme massa. (*Dan komt door de tuin Riemer op. Hij is in overal.*)

RIE: Vader, komt u even mee naar de ruïne? Hallo, Levi.

JUS: Wat is er?

RIE: Het ziet er naar uit dat ie scherp in heeft.

JUS: Daar kan ik niets aan doen: dan moet de veearts komen. (*met z'n drieën verdwijnen ze door de tuin. Even blijft de kamer leeg, dan steekt Mien haar hoofd om de hoek van rechtse deur. Zij heeft een bloemengietertje bij zich. Ziende dat de kamer leeg is, stapt zij op het tafeltje toe, waarop de fles staat. Bazig.*)

MIEN: Het is een schande, dat eeuwige gedrink. Maar wacht maar! (*giet er met het gietertje water bij, en terwijl zij in de fles giet*) Daar merkt hij toch niks van, als hij er al een paar op heeft. Het is pas middag, wat moet het vanavond weer worden! (*terwijl zij hiermee bezig is, komt Cécile, met in haar kielzog Lucie, via de tuin op. Ze blijven bij de deur staan*)

CEC: Mien! Wat doe je daar?!

MIEN: Hemel, ik schrik me dood, mevrouw. Wilt u voortaan een beetje rekening houden met mijn leeftijd? Ik zorg voor uw man. Die drinkt veel te weinig water met zo'n droge lever.

CEC (*terwijl Lucie lusteloos rechts terzijde gaat zitten en ongeïnteresseerd een tijdschrift neemt*) Ik verwacht van jou geen brutaliteit, Mien!

MIEN: O goed. (*loopt naar rechts*) Laat zijn lever dan verschrompelen. Misschien gaat dan straks plotseling de rogge weer geld opbrengen. (*wil afgaan*)

CEC: Mien! (*Mien blijft staan*) Met onze financiën behoef jij je helemaal niet te bemoeien hè! Het graan brengt altijd nog voldoende op om ons een rijk bestaan te verzekeren.

MIEN: Ik zeg alleen maar Levi Velleman, mevrouw.

CEC: Hè? Wat! Wat weet jij van Levi Velleman?!

MIEN: O niets. Maar hij is op bezoek.

CEC (*nu toch wel even geschrokken*): Wat ?!

MIEN (*knikt*): Hij is met uw man en zoon naar de ruïne kijken.

CEC: En heb jij die Levi Velleman hier binnengelaten?!

MIEN: Op bevel van uw man.

CEC: Levi Velleman hoeft niet verder te komen dan de keuken.

MIEN: Het beste, dat U het hem dan zelf zegt. Hij zal zo wel weer hier komen. *(wil afgaan)*

CEC: Mien, ik heb nog een ernstig woordje met je te spreken.

MIEN: U zegt het maar hoor mevrouw. Mien is zo onderhand wel wat gewend.

CEC: Alleen al om je brutaliteit zou ik je op staande voet willen ontslaan!

MIEN: Ik ben me anders van geen schuld bewust. Ik loop hier al veertig jaar mee en nog nooit heeft meneer me op het matje geroepen.

CEC: Dat zal ik dan doen. Wij komen net uit het dorp, mijn dochter en ik. We zijn bij de slager geweest en bij Rienstra, de kruidenier. Zegt jou dat niets?

MIEN: Weet ik veel wat die kerels U wijs gemaakt hebben.

CEC: Ik laat me niets wijs maken. Ik vraag naar bedragen en nota's. Hier! *(leest op papiertje)* De slagernota van de vorige week. f30,25. Maar in het huishoudboekje noteer jij f 55,25.

MIEN: Dus U controleert me?

CEC: Dat blijkt wel nodig! Vijfentwintig gulden extra, die jij in je eigen zak hebt gestoken. En de rekening van de kruidenier klopt ook niet. Hoe lang is dit bedrog al aan de gang, Mien? Al die veertig jaren al?

MIEN: Ja, hoor es, mevrouw, als het zo moet gaan, dan blijf ik hier geen minuut langer!

CEC: Ik houd je niet tegen.

MIEN: Al die jaren is er niet DIT op mijn werk te zeggen geweest, en als U nou zo begint...

CEC: Ja, zo begin ik.

MIEN: Dan ga ik naar mijn kamer en pak mijn boeltje.

CEC: Uitstekend idee!

MIEN *(weifelt)*: Ja maar... *(draait zich om)* Goed, ik zal wel gaan! *(draait zich weer om)* Als U maar één ding goed weet...

CEC: Ik weet meer dan me lief is.

MIEN: Goed! *(wil weer gaan, weifelt opnieuw)* Maar als U...

CEC *(valt haar in de rede)*: Liever nog doe ik alles zelf dan dat ik jou nog één dag langer om me heen verdraag.

LUCIE *(zonder op te zien vanuit haar tijdschrift)*: Weet wat U zegt, mama. Stel je voor dat U vanavond koken moest. We zouden niets op tafel krijgen.

CEC: Voor Mien honderd anderen!

MIEN (*nu goed kwaad*): Dus zo moet het gaan?!

CEC: Zo moet het gaan ja.

MIEN: Na veertig jaar trouwe dienst?!

CEC: In ieder geval na veertig jaar.

MIEN: Goed, dan zal ik U zeggen, wat ik te zeggen heb. Ik had U liever willen sparen.

CEC: Jij mij sparen?! Belachelijk idee!

MIEN: Nog nooit niet is er dat op mij aan te merken geweest! Twaalf jaar was uw man, toen ik bij zijn vader in dienst trad. Juffrouw Lucie heb ik zien geboren worden. Ik heb haar leren schaatsenrijden. Ik heb haar pony verzorgd. Ik heb haar...

CEC: Daar werd je toch goed voor betaald, niet?

MIEN: Betaald? Betaald? Weet U, dat ik de laatste vijf jaar geen cent loon ontvangen heb? Zo, nou weet U het.

CEC: (*geschrokken*): Hè? Wat zeg je?!

MIEN: Ik had het U liever niet gezegd. Maar U dwong me ertoe. De laatste vijf jaren zei meneer steeds: Mien, ik heb het niet. Tegenwoordig vraag ik er al niet meer om.

CEC: Dus dus... En jij hebt dat zomaar gelaten?

MIEN: Wat moest ik anders? Ik ben al zestig. Ik ben hier gewend. En geld, och geld heb ik zo niet nodig. Uitgaan doe ik niet. Kleren koop ik niet meer. Als ik zo nu en dan maar eens een zakcentje heb. En ik dacht: hoe hoger die rekeningen van de slager, des te eerder komen ze hier misschien eens tot het inzicht, dat er zuiniger geleefd moet worden.

CEC: Jaja, ga nu maar. Hoe hier geleefd wordt, naaak ik uit.

MIEN: Mij best. Wilt U de thee hier geserveerd hebben of op het terras?

CEC: We hebben al thee gedronken in het dorp.

MIEN (*afgaande*): Zonde van de thee, die ik gezet heb. (*af*)

CEC: Hemel..., heb jij daar ooit iets van geweten, Lucie?

LUCIE: Wat is weten, mama? Wij hadden het natuurlijk wel KUNNEN weten!

CEC: Het is me het dagje wel weer vandaag. Je papa (*duidt op de fles op het tafeltje*), die zich een roes drinkt, een huishoudster, die... nou ja, het blijft toch bedrog, en een garagehouder, die me brutaliseert en m'n tank niet vol wil doen zolang er niet betaald wordt.

LUC: Mama, wees nou eens redelijk. Die man krijgt dik 700 gulden.

CEC: Dergelijke mensen moeten het als een eer beschouwen in relatie te staan met de Wendelaers.

LUC (*glimlachend*): De relatie is wel erg eenzijdig, vindt U ook niet?

CEC: En om de maat vol te maken heb ik een dochter die een briljante toekomst vergooit.

LUC (*weer bladerend*): Hè toe, begin daar toch niet weer over.

CEC (*ijsberend*): Een aardige jongen, deze Willem Kanters. En van zeer vermogende familie. En hij zou de grond willen zoenen waarop jij loopt.

LUC: Onfrisse bezigheid!

CEC: Het is tenminste één geluk dat je broer verstandiger is.

LUC: Zo verstandig dat ie het zelfs op de ulo niet kon bolwerken.

CEC: Riemer doet tenminste wat ik zeg.

LUC (*lezend*): En dat is zeer verstandig, ja.

CEC: Wanda is een lief meisje.

LUC: Hè, ja.

CEC: En ze brengt zeker een kwart miljoen mee.

LUC: Waarom noemt u dat eigenlijk niet eerst?

CEC: Ze mag dan niet zo briljant zijn...

LUC: Wanda is een schaap; neem me niet kwalijk!

CEC: Maar een schaap met een gouden vacht. (*fel*) Beter dan die pottenschipper van jou!! (*als gestoken staat Lucie op.*)

LUC: Ik verbied u dergelijke dingen te zeggen.

CEC: In mijn eigen huis, en tegen mijn eigen dochter?

LUC: Ja. Want het is niet wáár wat u zegt!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto